

Horvátország más szemmel - Biográd ... vízvázlat szerepe

A már hagyománnyá vált horvát – magyar barátságunk köszönhetően az idei évben is meghívást kaptunk a horvát szakszervezet által megrendezésre kerülő postás sportnapra Biográdba.

Október 4-én, egy hideg őszi reggel az Alpok aljáról várakozással telve indultam neki a horvát tengernek, remélve, hogy ott a „nyár” még megmutatja nekem utolsó meleg napsugarait.

A DPSE delegált csapata indulásnak a jól bevált Diósi úton találkozott. A borongós, néhol ködös reggel, kicsit álmosan, fázósan gyors megismerkedést követően indultunk neki a nagy útnak.

A csapat már az utazás elején könnyen összecsiszolódott, így biztosak voltunk abban, hogy a következő négy napban felejthetetlen, vidám napokat élünk át együtt.

Zadarba érkezésünkkor sugárzó napsütés várt minket. A város hangulata, a mesés szép zöldellő parkok, a kék tenger azonnal magával ragadta az embert. A tengerparton sétálva megtekintettük a Nap – égítést műremeket, majd kicsit megpihenve meghallgattuk a víz hullámozása által produkált orgonasípkra emlékeztető zeneszót, mely emelte az amúgy is lenyűgöző város atmoszféráját.

A szállodába érkezve gyorsan elfoglaltuk szobánkat, mert vacsora előtt a macedón és a szerb képvisellel karöltve a Horvát Postás Szakszervezet elnöke, Milan Jukić, és volt elnök asszonya, Jadranka Dumbović által barátságos fogadtatásban volt részünk.

Másnap az idő ismét kegyes volt hozzánk, a Vrání tó édes vizénél és az azt körülölelő parkjában csodálhattuk meg a természet érintetlenségét, mely a fotózás szerelmeseinek talán egyik legkedveltebb helye, illetve betekinthettünk az ott élő madarak – kócsagok, életébe.

A „Török hán” és a Vrání múzeum látogatását követően autóbusszal indultunk tovább a „Skaulj” borpincészetbe, melynek területén egyszerre fér meg a szőlő, az olajfa, illetve a füge. A tulajdonos hidegtálon tálalt friss fügével, jóízű sonkával, olíva olajos kenyérrel, valamint zamatos, díjnyertes boraival kínált minket, miközben prezentáción mutatta be kitartó, fáradtságos munkájának eredményét.

Visszaérkezésünket követően a szálloda előtt szervezőinktől kapott egyedi tervezésű pólóban várakoztak a találkozó résztvevői, mintegy 350 fő, abból az apropóból, hogy leforgassanak egy jelenetet ahhoz a rövidfilmhez, mely a Horvát Postás Szakszervezet 6. nagygyűlésére készül.

A délután szabadprogrammal folytatódott, és ha már sporttalálkozó, a bátrabbak a „Soline” strandon megmártóztak a 21-22 fokos tengerben.

Ezt követően, mi lányok, a vacsora előtt egy frissítő séta keretein belül a tengerpart, a kikötő, valamint az óváros szépségeiben gyönyörködtünk. A fiúk ez idő alatt

barátságos focimeccset játszottak horvát barátainkkal. Az este a kikapcsolódásról, ismerkedésről és a táncról szólt, voltak, akik hajnalig is ropták.

Szombaton a sporté volt a főszerep, szakszervezeti elnök úr megnyitóját követően a csapatok leadott nevezéseik tükrében foglalták el területüket. A paletta széles volt: foci, röplabda, kötélhúzás, teke, bowling, petanque, darts, zsákba futás. Mi magyarok röplabda és darts versenyekben vettünk részt. A kispadon a szurkolótáborunk buzdította vegyes (fiúk-lányok) röplabda csapatunkat, majd a dartsban versenyző lányoknak szurkoltunk, és a dobogó legfelső helyezésének örülhettünk.

Páran, akik még mindig fáradhatatlanok voltak, ebéd után 3 órás kerékpározásra indultak a környező településekre, ahonnan újabb élményekkel tértek haza.

A vacsorát követően a zárőnnepség megnyitója a horvát postát képviselő vezérigazgató helyettes úr, valamint a szakszervezet elnökének rövid beszédével kezdődött. Ezután a díjak, érmék és a plakettek átadása következett. Mi is boldogok voltunk, hisz' Bódog Erika a női dartsban 1. helyezést szerzett, melynek átadását hangos ujjongással kísértük.

Zadar focicsapat aranyérmét a csapat tagjai és kísérőik a hagyományok folytatásaként énekekkel ünnepelték. Volt még legjobb kapus és gólkirályválasztás is.

Végezetül a külföldi delegációk vezetői részére – így Pesti László DPSE-elnöknek is – Milan Jukić elnök úr ízléses emlékplakettet adott át.

Ezután hajnalig tartó barátságépítés, zene, tánc következett.

Vasárnap kicsit fáradtan, de felejthetetlen emlékekkel a szívünkben köszöntünk el vendéglátóinktól, annak reményében, hogy jövőre ismét visszatérhetünk. Hazaúton ugyanaz a jókedv, vidám hangulat töltötte be a buszt, mint mikor elindultunk.

Tolmácsunk, Erika kedvességével, baráti fáradozásával, segítő tanácsaival emelte ott tartózkodásunk színvonalát, - hálás köszönet neki érte!

Mostantól más szemmel nézek a horvát tengerre, ami a hétvégi Biográd városban eltöltött napoknak és nem utolsósorban kiváló csapattársaimnak köszönhető.

Szeretném ismét megköszönni az utazás lehetőségét, az életre szóló élményeket, a régi és új barátokat!

Budapest, 2018. október 13.

Torma Cecília
DPSE tag